

KÜLÖNFÉLÉK.

Vallasközönségünk közelebbi zsinatát f. évi september hó 4-ik, 5-ik és 6-ik napjain tartotta meg, a legnagyobb érdeklődés között Küüllőmegyében, D.-Szt.-Mártonban, marosköri ekkleziáink hozzájárulásával; a hol legutóbb 1820-ban volt még zsinat, tehát 67 évvel ezelőtt s a hol a régebbi időkben már 3 püspöke választatott meg vallasközönségünknek, a mi már magában egyik erős inger, hogy az ember nemes vágyódással keresse fel régi nagyjainak felszentelt helyét s a multak emlékeiből hitet és erőt merítsen magának, ugy élni és munkálni a hitért és vallásért, mint jeles ősei éltek és munkáltak.

És ez érdeklődés nyilvánult is, mert már a zsinatot megelőző napon özönlöttek a közeli és távoli helyekről a vendégek a nevezett helyre, hová az érkezőket egyfelől a medgyesi, másfelől a radnóth-csapói állomásoktól szállította be a vendégszerető város küldöttsége szép fogatokon,

Amaz irányból érkeztek és fogadtattak a háromszék-udvarhelyszék-felsőfehér-kereszturi s más megyékből összetalalkozott egyháziak és világiak Dániel Gábor főgondnok ó méltóságával élükön, kit a város végén felállított diszes diadalkapunál a köri felügyelő-gondnokok, a vidéki és helyi intelligentia s számos nép várakozása között ádámosi lelkész Molnár János üdvözölt meleg szavakban; s majd később a délutáni órákban, a Kolozsvár s vidéke s Aranyos-Tordakörből érkezőket, élükön mlgs. és főt. Ferencz József püspök urral, fogadta előbb a küldöttség a radnóth-csapói állomásnál, hol Márkos Ferencz mondott szives üdvözlöt, majd a városi diadal kapunál Gál Domokos alispán ó méltósága forró Isten hozott-at, melyekre püspök ur ó méltósága mindkét helyen igazi apostoli kenetteljességgel válaszolt.

Az érkezők, a tisztelgő sokaság, az egyházi és világi kar hatalmas éljenek, taraczk-lövések és harangzugások között kísérek be a megérkezett főpásztort s magával hozott kedves nejét és leányát kijelölt szállására, a papi házhoz.

S már délután 4 óraker kezdetét vette a magasztos ünnepély első szokásos ténykedése, az isteni tisztelet megtartása, a templomban, a hol a szokásos egyházi ének elhangzása után helybeli lelkész és esp. Rédiger

Árpád mondott emelkedett imát. Templomozás után előbb a fősztelendő püspök ő méltóságát kereste fel a tisztelgők nagy száma, hol Csegezy László aranyostordaköri esperes adott kifejezést a tisztelgők jókívánatainak, majd a püspök ur vezetése mellett Daniel Gábor főgondnok ő méltóságát, hol a püspök üdvözölte a lelkes és fáradhatatlan buzgalmu főgondnokot.

September 4-én, vasárnap, már 8 órakor kezdetét vette a zsinati közgyűlés, melyet remek beszéddel Dániel Gábor főgondnok nyitott meg, feltárva beszédében a felekezet terhes, de erényekben gazdag múltját, lankadást nem ismerő vallásos buzgóságát, áldozatkészségét, s ebből kötelezettséget vont le a mai korszellemében követendő eljárásra. Ezután köszönök Rédigér Árpád esperes kért imájában a közgyűlés munkálkodására áldást és sikert.

Ezzel kezdetét vevén a közgyűlés, felolvastattak a főtisztelendő püspök ur és az E. K. Tanács szokásos, kimerítő évi jelentései, s következett a kitűzött ügyek tárgyalása, mi fennebb ismertetve van. A közgyűlés tagjai 10 órakor a püspökkel és főgondnokkal templomba vonultak, a mely már zsufolásig tele volt buzgó néppel. Az isteni tiszteletet Rédigér Géza szabédi lelkész zsinati hymnussa nyitotta meg, azután összhangzó dallamu szép darabot adott elő a d.-szt.-mártoni dalárda, minek végeztével budapesti lelkész Derzsi Károly mondott emelkedett szellemű s képekben, hasonlatokban dus egyházi beszédet Esa. 2., 2—3. versei alapján nyugodtsággal s megnyerő szónoki előadással. Utána püspök ő méltósága foglalta el a szószéket s mondott igazi főpásztori kenetteljes beszédet, mely egy lelket se hagyott hidegen és megilletlenül. A köz- és bezáró éneket szintén a helybeli dalárda énekelte.

Templomozás után a szépen feldiszitett helyen a 400 teritékü asztalokhoz telepedett le a szép közönség, hogy elég legyen téve a lélek után a testnek is, hol természetesen a testi táplálék fűszereül a szellemi rész is meg volt azon szép felköszöntésekben, melyek elhangzottak: a Király Ó Felségére és a királyi család tagjaira, püspökre, főgondnokra stb. Estve fényesen sikerült bál volt a megye házánál, a melyben részt vett a közgyűlés és megye csaknem valamennyi kitünőbb férfi és nő tagja.

Másnap sept. hó 5-én folytatása következett a közgyűlésnek, valamint a szertartásoknak is. E napon szenteltettek fel az új papok, szám szerint 15-ön: Bartók Endre, Fazakas Lajos, Gál Miklós, Gábor Albert, Gálfalvi János, Deák Miklós, Mózes Mihály, Mátyás János, Pethő Mózes, Pál Ferencz, Raffaj Zsigmond, Székely Zsigmond, Ürmösi Sándor, Vaska Béla és Végh Mihály.

Az új papokat felavató szertartás a legmeghatóbb volt; e napon

még számosabban vettek részt, az ünnepély fontos voltának szempontjából is. A dombói szépen oskolázott dalárda énekelt összhangzó darabokat, s ima és beszéd között egy gyönyörű quartettet: Ajtai János, Gyórfi Sándor s egy pár társuk. A beszédet ez alkalommal Mózes András kolozsvári lelkész tartotta Mát. 11. 29—31. versei alapján, szónoki hévvel és lekötőleg, s ezután a főtisztelendő püspök úr intézett a felszentelendőkhez valójában szívet és lelket elragadó felavatási beszédet. Felöltöztette új papjait az élet küzdelmei és kötelmeik teljesítéséhez igazi szellemi fegyverekkel, a melyek, a ki használni tudja, lehetetlen, hogy a maga és egyháza számára valódi győzelmet ne szerezzenek, s látszólag át is járta ezen szellemi fegyver, nem csak a felszentelendők, hanem az egész templomi gyülekezet szívét és lelkét már az első pillanatra annyira, hogy nem volt egyetlen egy, ki annak meg ne hódolt volna.

A templomozás után újra a diszesen felterített asztalok várták a szép számú közönséget, hol a vig kedély s szebbnél-szebb toasztok ma se hiányoztak, a melyek közül az oroszlánrész ez alkalommal az új felavatott papokat illette.

Még csak azt említjük meg, hogy a tárgyalások, melyek harmadnap estig tartottak, higgadtsággal s a legrendesebben folytak le.

Visszatekintve jelen zsinatunkra, azt kell mondani, hogy Küküllő, Maroskör köteletségének szépen megfelelt; vendégszeretet, ellátás, rend, csinosság tekintetében is e zsinat egyike volt a legkitűnőbbeknek. A kebelében melegen fogadott jelen voltak csak jó véleményt vihettek el magokkal; a miért az elismerés főképpen a lelkes rendező bizottságot, annak kitűnő vezérért Székely Jánost, nemkülönben D.-Szent-Márton összes tagjait felekezet és nemzeti különbség nélkül illeti.

s—s.

Új egyháztanácsosok: Jelen zsinatunkon egyh. tanácsosoknak megválasztottak: Szabó László, Kisgyörgy József, Szél Géza, Rend Dénes, dr. Iszlai József, Orbók Mór, Szabó József, ifj. Pataki László, Muzsnai József, dr. Ferencz Ákos, Tóth Olivér, Boros Albert, Gál Elek, Csép Lajos, Lőrinczi Lajos, Incze Lajos, Simó József, Kozma Demény, kik közül a zsinaton jelen voltak az esküt le is tették.

A Dávid Ferencz-egylet évi rendes közgyűlését ez évben is megtartotta és ez alkalommal D.-Szent-Mártonban szeptember hó 3-án, a hol ugyanekkor egyszersmind zsinatunk is tartatott. Az érdeklődés szép számú közönséget hozott egybe, úgy, hogy a nők és férfiak mintegy százan vettek részt az ülésben, a mi a működés körét feltüntető tárgysorozat mellett, bizonyíték arra, hogy az egylet korszerű munkát végez.

Az ülést, mivel az egylet buzgó és fáradhatatlan elnöke, dr. Brassai Sámuel nyug. egyetemi tanár körülményei miatt akadályozva volt a gyűlésen való megjelenésben s csak egy szép elnöki levélben adhatott kifejezést a közgyűlés iránt érzett buzgalmának és jóindulatának, az egyik alelnök Berde Mózes nyitotta meg magvas szavakkal, d. u. 4 órakor s vezette alelnöktársával, Ferencz Józsefnével.

E helyen nem terjedhetvén ki a működés egész programmszerű körére, a mi a napilapok hasábjain már amugy is ismertetve volt, részleteiben habár, itt is szükségesnek tartjuk a ténykedés egyes jeleneteit feltüntetni.

Számbavétetett az egylet pénztárnokának Bágyi Kálmánnak az évi pénztár-kezelésről szóló számadása és jelentése, a mi a kiküldött bizottság részéről is helyesnek jelentetvén, neki fáradhatlan működéseért az egylet részéről felmentés és jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott.

Felolvasatott a terjedelmes és nagy gonddal összeállított titkári jelentés Boros György titkár részéről, a melyből örömmel győződött meg a közgyűlés, hogy ugy a választmány, mint a fiók-egyletek a kitűzött czélt szemök előtt tartva, annak megvalósításán egész odaadással működnek, — tartattak ugy itt, mint amott időnként több és több felolvasások, vitatkozások a leggyakorlatibb eszmékről, a melyekben az egylet élete öszpontosul, s éppen ez alkalommal is örömmel és lelki élvezettel hallgatta végig az egyleti közgyűlés Ürmösi Kálmán szt.-gericezi lelkésznek eszmékben gazdag felolvasását: „a nyári tanításról,“ a mely elhangzása után élénk eszmecserére adott alkalmat.

A választmány, már korábban pályázatot hirdetett volt 1. Egy erkölcsi elbeszélésre. 2. Egy egyháztörténelmi rajzra. 3. Egy életrajzra valamely jeles unitárius férfi vagy nő életéről. 4. Eredeti egyházi énekekre felnőttek számára, mindenik nemből 1—1 20 frankos aranyat tűzve ki jutalmul.

A 4. és 5-ik sz. alattiakra 7—7 pályamű érkezvén be (az 1-ső számura egy, a 2-ik és 3-ikra egy sem s így azokra a pályázhatás határnapja idei november hó 30-ig meghosszabbított, az első számunak ez alkalommal leendő elbírálása nélkül) s azok illő szakértők által a választmány részéről már előre megbíráltatván, a jeligés levelek felbontása után, az énekek közül jutalomban részesült a Sántha Károly szt.-lőrinczi evangélikus lelkészé — egy drb 20 frcos aranyban, dicséretben a Szabó Lajos szabédi unitárius tanítóé s Ajtai János h.-mező-vásárhelyi segéd-lelkészé.

Az énekekre dallamok is küldetvén be, a dallamok közül 10 frankkal jutalmaztatott az Iszlai Mártoné s dicséretben az Ajtai Jánosé.

A tapasztalat arról győzvéen meg az egyesület tagjait, hogy a gyakorolt felolvasások sokkal magasabb színvonalon állanak, mintsem azok magokban a czél megvalósulására elégségesek lennének — s éppen a hol legszükségesebb, az irodalommal nem foglalkozó híveknél hatni lehetne velök, — az eddigi felolvasásokat gyakorlatban hagyván ugyan ezutánra is — úgy segített az ügyön a közgyűlés, hogy a különböző egyházkörökből 2—2 egyén beválasztásával egy irodalmi bizottságot szervezett s meghatározta, hogy ezen bizottság egy népszerű havi közlőnyt szerkesztszen és adjon ki: „Unitárius Közlöny“ czimmal, a melyben: egyházi énekek, vallásos tartalmu közlemények, erkölcsi elbeszélések, bibliai olvasmányok, történelmi tárgyú rajzok stb. legyenek, a melyekkel a hívek alsóbb osztályánál is inkább előmozdittathassék az erkölcsös élet felelevenítése és terjesztése. A közlőny szerkesztésével Nagy Lajos és Boros György tanárok bizattak meg.

E czélra szolgáló egyik szép tette az egyletnek ama bejelentett örvendetes tény is, hogy a választmány közbenjárása, különösen annak buzgó titkára fáradozásai folytán kieszközöltetett, hogy az angol bibliai társulat az egyletnek kiosztás végett 100 drb teljes bibliát és 500 drb új testamentumot ajánlott fel és részben küldött meg, a melyeknek egy része már ki is osztatott a szegényebb tagok között.

Még csak annyit említünk fel, hogy az egyleti ülésen főtiszt. Ferencz József püspök, kinek az egylet létrejövésében nagy érdemei vannak — általános tetszés között s közakarattal az egylet tiszteletbeli elnökének választatott, Boros Györgyné pedig az egyik megürült választmányi tagság helyére választmányi tagnak. s—s.

Dr. Brassai Sámuel, a Kolozsvári tud. egyetem nyug. tanárát, a magyar tudományosság büszkeségét, akadémiái tagságának 50-ik évfordulója alkalmából f. évi sept. 6-ról keltezve, Trefort Ágoston az akadémia elnöke a következő levéllel üdvözölte:

„Nagyságos Kir. Tanácsos Ur!

A M. T. Akadémia a szünidő előtt tartott összes ülésében elhatározta, hogy folyó év szeptember 7-én, a midőn ötvenedik évfordulója lesz azon napnak, a melyen Nagyságod az Akadémia tagjává választatott, az elnökség egy üdvözlő iratban fejezze ki Nagyságodnak az Akadémia érzelmeit és jó kívánatait.

E határozat értelmében van szerencsém üdvözleni Nagyságodat akadémiai tagsága ötvenedik évfordulóján.

Ha van valaki e hazában, a ki első ifjuságától, fogva nyolczvannadik évéig az iskolának, irodalomnak és tudománynak sikerrel áldozta életét, az bizonyára Nagyságod. Mint nevelő kezdette pályáját, mint

collegiumi tanár folytatta, s mint egyetemi tanár végezte be. Az ifjúságnak nemcsak oktatója, hanem barátja és vezére is volt, s nem egy tanár, tudós, író köszöni Nagyságod buzgalmának és utmutatásának pályáját. Tankönyvekkel lépett föl az irodalomban; majd az első magyar néplapot alapította és számos éveken át terjesztette ez egyetlen magyar néplapban az ismereteket s ébresztett fogékonyságot a kor eszméi iránt. Összhangzatos műveltségre törekedve, foglalkozott a tudományok majd minden ágával, s épen azért képes volt, a mutatkozó szükség szerint, a magyar tudományos irodalomnak nem egy hézagát pótolni, úgy a matematikai és természeti, mint a philosophiai és nyelvészeti tudományok körében. A M. T. Akadémia Nagyságodnak számos munkáját, értekezését adta ki, mindig kiváló érdeklődéssel hallgatta felolvasásait, s két munkájának nyújtott koszorút: Logikájának s a Magyar mondat című értekezésének, ez alapvető munkának, a mely a magyar szókötés egyik legfontosabb kérdését tárgyalta nagy sikerrel.

Nagyságodat az Isten nem csak hosszú élettel áldotta meg, hanem, a mi ennél több, lelki ifjúsággal, maig sem lankadó és munkás fogékonysággal a tudomány és művészet iránt. Adja Isten, hogy lelki ifjúsága mind végig tartson, s a M. T. Akadémia még sokáig tisztelhesse Nagyságodban a magyar tudományosság Nesztorát.

Fogadja egyszersmind kiváló tiszteletem kifejezését.

Buda-Pest, 1887. szeptember 6.

Trefort,
elnök.

Midőn ez üdvözlő levelet közöljük, felemlítjük, hogy éppen ötven éve annak is, hogy dr. Brassait a kolozsvári unitárius főtanodához megválasztották rendes tanárnak. Így hát méltán ünnepli őt az egyház, iskola, akadémia. Isten őrtesse még soká ős tudósunkat!

A dévai unitárius leány-egyház, miután ez évi zsinati főtanács a kolozsvári unitárius anya-egyházközséghez való csatlakozását megerősítette, mint rendes leányegyház első istentiszteletét f. évi oct. 23-án tartotta meg az ev. reformált egyház templomában. Az isteni tiszteletet ekkl. gyűlés előzte meg, a mikor felolvastattott a főt. püspök urtól leküldött megerősítő irat, melyet a gyűlés örömmel vett tudomásul. Ezután megtartatott az isteni tisztelet, melynél a szolgálatot Péterfi Dénes lelkész afia végezte Luk. 16, 10. alapján tartott beszéddel, az ünnepélyes alkalomból az urvacsorát is kiosztván. Ezzel tehát megnyitotta a hunyadmegyei unitáriusok időközönként tartandó isteni tiszteleteinek sorát s a dévai leányegyház belépett az unitárius szervezetbe, melynek reméljük kicsinysége mellett is egyik életteljes tagja lesz. Az a szel-

lem, mely vezetőit s a többi tagokat lelkesíti, feljogosít e reményre. Kénosi Sándor József buzgó és befolyásos egyházigazgatóknak oly férfiak közreműködése mellett, minők az egyház pénztárnoka: Radó János, jegyzője Szinte Gábor és a kebli tanács többi tagjai és oly buzgó nő részvétele mellett, minő dr. Balogh Pálné, sikerülni fog az unitárius központot megszilárdítani, a mi annál inkább óhajtható, mert a leányegyház magyar nemzeti szempontból is órállásra van hivatva, hogy a Hunyadmegyébe kivándorló unitárius székelyek többé ne vétsék össze az unitáriust unitussal.

A leányegyház gyűléséből fel kell említenünk, hogy egy eltávozott tag helyébe: Szentirmai Alajos mérnök választatott meg kebli tanácsosnak, ki választását azzal a szép tettel köszönte meg, hogy az egyház állandó alapja számára egy 25 frt értékű redouti részvényt ajánlott fel s e mellett fizeti az évenként adni ígért kepedíjat is.

Gróf Kun Géza, e minden szellemi mozgalmat pártoló főúr, ki nejevel, báró Kemény Vilnával és testvére Fáy né gróf Kun Irmával az isteni tiszteleten jelen volt, lelkész afiát és a kebli tanácsot másnap marosnémeti kastélyában fényes ebéddel vendégelte meg, melyen jelen volt még br. Jósika Lajos és Szócs Sándor, dévai ev. ref. lelkész. A nemes gróf és nemesszivű neje társaságában töltött pár óra a legkedvesebb benyomások emlékeit hagyta hátra.

Váradi Károlynak, Kolozsmegye volt kir. tanfelügyelőjének emlékére a kolozsmegyei tankerületi tanító testület megható ünnepélyt rendezett Kolozsvárt f. évi oct. hó 25-én, a mikor az önkéntes adakozásból állított emlékoszlopát leleplezték. Dr. Ferenczi Zoltán polg. isk. igazgató tartott felette emlék-beszédet, melyben Váradi vallásosságát és egyháza iránti buzgóságát így jellemzi: „Nem hivatalával, hanem hiténél fogva szolgált ott, s ha különben is az egyház, melyhez tartozék, csak számánál fogva is nehezen nélkülöznék egy oly kiváló tagja munkáját, de őt a szolgálatra hívta az a mély hite a léleknek, mely a sir szélén a legszebb gondolatokat mondatja vele s mely annyira jellemzé őt, hogy egyházának egy tagja így szólhatott róla: Kevés világra lehetne annyira alkalmazni az irás e szavait, mint ő reá: „Ti mindnyájan szent papság vagytok.“ A hit, a szeretet és kötelesség nála életcél volt. Boldogok azok, kik mint ő halálig hivei maradnak az emberi élet e legszebb, a költészet által annyira magasztossá tett elemeihez.“

— **Kinevezés.** Szentiványi Gyula marosvásárhelyi kir. táblai tanácselnök curiai bíróvá nevezetett ki, mely előléptetés alkalmából egyházunknak is kiváló tagját üdvözljük.

— **Papválasztás.** Abrudbányára dr. Barabás Ábel helyére, ki Te-

mesvára reáliskolai tanárrá neveztetett ki a közokt. minister által, Mózes Mihály hévizi lelkész választatott meg.

A Dávid Ferencz - egylet Kolozsvárt megkezdette felolvasásait. October 30-án felolvasást tartottak: Dr. Brassai Sámuel: az igazitudo mányról; Boros György tanár: „Az unitarismus Magyarországon a XVI-ik százban.

Gyászhirek. Vargyasi id. Daniel Gábort, Udharhelymegye főispánját s egyházunk főgondnokát mély gyász érte, szeretett nejeinek báró Rauber Máriának f. évi sept. hó 16-án történt hirtelen halálával. A megboldogult csak 56 éves volt, 34 évig éltek boldog házasságban. A váratlanul bekövetkezett csapás egy hű feleséget, igazi segítő társat ragadott el. — Török Áron, felsőrákosi unitárius lelkész és esperesnek neje Jakab Ida, f. évi sept. hó 3-án élete 38-dik, boldog házasságunk 18-ik évében megszűnt élni. Kedves és mivelt nőt gyászol elvesztésében a bánatos férj. — Homoród-Karácsonfalván egy derék székely nemest temettek el sept. 29-ikén nagy részvét mellett: Derzsi Pált. Született 1812. márt. 5-én. 7 évet a székelykereszturi kollegiumban töltött. Azután 5 évet nagybátyja, öreg Apáti Péter felsőfehérmegyei szolgabíró irodáján gyakorolt. 1839-ben megházasodott. Jelen volt Dániel Elek főispáni beigtatásán, mint ifjú nemes a nemesi banderium sorai között. E fényes ünnepély a banderiumot egy hónapig tartotta együtt. Sok esztendőtt szolgált a községnek, mint szép tollú jegyző a legkényesebb és legválságosabb időben. Részt vett az ekklesia ügyei intézésében huzamosan, mint presbyter. Sok barátja és ismerőse volt. Egyik legjámborabb és legbecsületesebb embernek tartották, sok jót tett a kivel tehetett. Családja a szeplőtlen becsületesség mintája vala. Gyermekai neveléséről gondoskodott. Mint férj és mint atya megtette a maga kötelességét. Vallásos ember volt s estéit vallásos és más jó könyvek olvasgatásával s régi buzgó énekek énekelgetésével töltötte s így és ezek által aczélozta lelkét. Halálát József fia, ki annyi szeretettel, gyöngédséggel ápolta és két leánya siratják. A jók áldása, gyermekei, unokái szeretete viraszszon álmai felett! — Péterfi Mihály, szentábrahámilelkész f. évi jun. 17-én elvesztette Mihály nevű 8 éves fiát.

ARANYKÖNYV.

Özv. Pap Sándorné Kovács Katalin (szent-mihályfalvi özv. papné) alapítványa a papnövendékek irodalmi munkáinak jutalmazására.

Alapító levél.

Mely szerint én, alul nevem sajátkezüleg leirt Kovács Katalin — volt szent-mihályfalvi unitárius pap: Papp Sándornak elmaradott özvegye, vallásközönségünk iránti hálás érzésemtől indítva, saját nevem alatt egy 100 frtos egyszáz forintos alapítványt teszek a kolozsvári főiskolánkban tanuló papnövendékek számára, a következő feltételek alatt:

1. E 100 frt a több — ilyenmü kegyes alapítványokhoz hasonlólag, de mindig külön kezeltessék s kamatja évről-évre pályadíjjul tüzessék ki.

2. A pályamunkák csak egyházi tárgyak lehetnek, mint: templomi és halotti predikációk, orációk vagy valamely ünnepély alkalmával mondandó imák, beszédek, stb.

3. Az előbb irt tárgyak közül bármelyiket kitűzni mindig a püspök, — mint papnöveldel igazgató — joga lesz, valamint annak megbirálását s a pályadíj odaitélését vagy a püspök személyesen, vagy az általa kinevezett bíráló-bizottság fogja végezni.

4. Ha valamely pályázat alkalmával nem találtnék jutalomra méltó mű — akkor azon kamat mindig a tőkéhez csatolandó.

5. E jelen iskolai évben e 100 frtnak a jövő október 1-től 1888. július 1-ig esedékes kamatja már a jövő nyári vizsgára kitűzendő jutalmul.

Azontul mindig július 1-től számított egy évi kamat tüzessék ki, mindig a nagy vizsgák alkalmára.

Isten segedelme és áldása legyen és maradjon vallásközönségünkön, iskoláinkon az időknék végéig!!

Kelt Szt.-Mihályfalván, sept. 15-én 1887.

KOVÁCS KATALIN,
özv. Pap Sándorné.

Nyilvános köszönet. Petrichevich Horváth Borbára és gróf Kornis Zsigmondné, szül. báró Györfy Berta ekklesiánknak egy igen értékes, saját himzésü urasztaltakarót kegyeskedtek ajándékozni. Az áldozatkészség e szép ténycéért, a keresztény szeretet e szép munkájáért e helyen is hálás köszönetet mondani kedves kötelességünknek ismerjük.

Ugyanez alkalommal köszönetet mondunk Csernyánszky József kárpitos és butorraktáros urnak is, ki az urvacsorára szolgáló asztalt újra aranyozta és fényesítette s a mintegy 12 frtot érő munkáért nem kívánt semmi díjt. E szivesség annál inkább elismerést érdemel, mert egyházunkon kívül álló egyén részéről jött.

Kolozsvártt, 1887. oct. 25.

BERDE MÓZES,
gondnok.

PÉTERFI DÉNES,
lelkész.

Péterfi Sándor siremlékére az adakozásokat jövő füzetünkben közöljük. Lelekészársainkat, a kik még nem küldöttek be e célra adományokat, kérjük, hogy az erre szánt összeget sziveskedjenek nov. végéig beküldeni.

Szerk.